

Anarchist Archive

2022-03-26

frihetsklubben and Curry

E. Armand

För 150 år sedan idag föddes Ernest-Lucien Juin, mer känd som Émile Armand eller bara E. Armand, i Paris. Émile kom att bli en dissident bland dissidenter under sin resa genom livet och det anarkistiska landskapet. Innan detta landskap uppenbarade sig så trotsade han sin kommunardiske fars uppfostran om den skadliga kristendomen och hängav sig åt de mystiska grenarna av den etablerade Kristendomen i flertalet år.¹

Tidiga anarkistiska idéer av bland annat Jean Grave och Lev (Leo) Tolstoj formade den tidiga Armand och ledde fram till hans första propagandistiska tidning *L'Ère Nouvelle*² (1901–1911). Den publicerades första gången 1901 och under en tid så var Tolstoj en kumpan, och hade stort inflytande på Émilie och tidningens innehåll. Émile fortsatte dock längs de trotsigas stig och fann sig efter en tid med *Der Einzige und sein Eigentum* i sina händer. Med sin rebelliska trotsighet och kunskapen som han fann i den boken så omfamnade nu E. Armand den individualistiska strömningen av dåtidens anarkism.

I korrespondens och konversationer med andra förespråkare av denna individualistiska strömning, som Josiah Warren, Lysander Spooner, Benjamin Tucker, var han med och utforskade denna rebelliska tendens. Något som verkar legat Émile nära hjärtat var frågor om fri sexualitet och polyamori på ett sådant sätt som stack i ögonen på dåtidens sexuella normer och pryddhet. Att frigöra sig sexuellt låg i linje med vad han såg som startpunkten för anarkistiskt motstånd, nämligen en personlig frigörelse.

I Armands individualistiska anarkism var den anarkistiska "rörelsen" inte friheten själv utan bara ett sätt att ta sig fram till ens egen frihet. Han fastslår också att en sund och frisk anarkistisk rörelse är en rörelse som ständigt är öppen och experimentell; en plats där anarkismens gamla normer och grundläggande filosofi alltid får ifrågasättas.

*Anarkistisk kritik var frihetlig, inte befallande, och anarkistisk praktik var inte bara ett koncept, utan en livsstil: en dionysisk kraft, en anda av glädje, frihet, vigör, omåttlighet, och välbehag med avsikt att förnya livet självt.*³

Émilie Armands propaganda fortsatte att flöda under det tidiga 1900-talet och 1905 så gav han och Albert Libertad och första numret av *L'Anarchie* (1905–1914). Senare skulle han också hjälpa till med utgivandet av Zo d'Axa, den i statens ögon, farliga tidningen *L'En-Dehors*⁴ (1891–1939) från 1922. *L'En-Dehors* attackerades av den franska staten 1894 i vad som senare skulle bli känt som *The Trial of the Thirty* (*Procès des trente*), i ett försök att inskränka deras yttrandefrihet. Slutligen så gav han också ut den anarkistiska tidningen *L'Unique* vid 73 års ålder, en tidning inspirerad av Stirners kända bok (1945–1956).

Utöver all propaganda som E. Armand hjälpte till att publicera eller skriva så blev han satt bakom lås och bom 1918 efter anklagelser om att ha hjälpt de som deserterat från kriget, och där satt han i fem år. Detta blev dock inte sista gången som han kom till att bli inlåst. Mellan 1940 och 1942 lästes han in i tre månader efter

han blivit påkommen med anti-krigspropaganda, den andra gången så placerades han i olika interneringsläger under två års tid eftersom han var en "icke önskvärd person."⁵

Émile Armand blev 90 år gammal och dog den 19 februari 1962, och fortsatte enligt Sidney Parker att utbyta och utforska anarkistiska idéer hela livet ut.

Text av frihetskлубben och Curry.

¹Se biografien om E. Armand i bok *Disruptive Elements: The Extremes of French Anarchism*.

²Översatt betyder *L'Ère Nouvelle* ungefär *Den nya eran*.

³*Disruptive Elements: The Extremes of French Anarchism*, 2014, s. 136.

⁴Översatt betyder *L'En-Dehors* ungefär *Utsidan*.

⁵Se *An Introduction To E. Armand: What He Was For, What He Was Against* av Sidney Parker i *Enemies of Society: An Anthology of Individualist & Egoist Thought*.